

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
za VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Na broj: 11 St-1878/2016

ODGOVOR na žalbu razlučnog vjerovnika Erste&Steiermarkische bank, d.d., OIB 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a, zastupano po punomoćniku Zvonimiru Buterinu, odvjetniku iz Zagreba, koja žalba je objavljena na e oglasnoj ploči suda 7. svibnja 2020.

Pravodobno se podnosi odgovor na žalbu. Uvodno se naglašava da je sud u rješenju naveo sve odlučne činjenice i razloge za donošenje rješenja, te isto tako argumentirano obrazložio svoju odluku.

U odnosu na točku II žalbe, navodi se sljedeće:

Neutemeljeno je apstraktno osporavanje formulacije iz izreke rješenja od strane žalitelja, koji navodi da formulacija o izdvajanju određenih iznosa sredstava navedena u izreci rješenja nije ispravna ni dovoljno jasna (žalitelj pri tom namjerno ne navodi da formulacija glasi izdvaja se na ime namirenja u točki I.1., odnosno izdvaja se na ime djelomičnog namirenja u točki I.2.), kao što je neosnovan i pokušaj dovođenja u kontradiktornost točke I. i II. rješenja. (jer kontradiktornosti nema), kao i navod da je sud bio dužan navesti točan iznos dospjelih i budućih troškova unovčenja kao i rezervacije sredstava za pokriće predvidivih parničnih troškova u slučaju gubitka parnica (jer su ti iznosi navedeni u obrazloženju rješenja).

U odnosu na točku III žalbe:

Sud je ispravno ocijenio neosnovanim i paušalnim prigovore i primjedbe žalitelja na obračun troškova stečajnog upravitelja. U stečajni spis je stečajni upravitelj, sukladno odredbama Stečajnog zakona, dostavio svu potrebnu dokumentaciju o troškovima (npr godišnja rješenja o komunalnoj naknadi i naknadi za uređenje voda temeljem kojih se ispostavljaju mjesečni računi), te je netočno da je bilo što suprotno tome naveo u svojim podnescima. Ali žalitelju, iz samo njemu poznatih razloga to nije dovoljno, te je pored godišnjih rješenja prigovarao da nisu u spis dostavljeni i pojedinačni mjesečni računi, te je na tome posve nepotrebno inzistirao. Vezano za računovodstveni servis u spisu postoji ugovor o pružanju računovodstvenih usluga u kojem je naznačen mjesečni iznos naknade. Netočno je da je žalitelju onemogućena provjera visine troškova. Sud u ničemu nije postupio suprotno odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5000/2016-2.

Posve je neutemeljen navod žalitelja da sud nije smio stečajnom upravitelju zbog prebivališta izvan sjedišta nadležnog suda dosuditi cjelokupan iznos zatraženih stvarnih troškova, pozivajući se na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7186/2019-2. Pri tome, žalitelj namjerno prešućuje da je iz navedene odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske razvidno da u tom konkretnom slučaju stečajni upravitelj nije dostavio u stečajni spis putne naloge, pa žalitelj pokušava zloupotребiti tu odluku u ovom stečajnom postupku. Nasuprot tome, u ovom stečajnom postupku u spis su dostavljeni putni nalozi stečajnog upravitelja. Osim toga, uz očitovanje stečajnog upravitelja od 8. ožujka 2020. dostavljene su u stečajni spis 3 odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, prema kojim odlukama, nasuprot svim navodima žalitelja, stečajni upravitelji imaju pravo na naknadu putnih troškova (odluke 66 PŽ-888/2020-2 od 19. veljače 2020., 6 PŽ-1884/2018-2 od 25. travnja 2018., i 32 PŽ-4/2018-2 od 7. veljače 2018., su u stečajnom spisu)

U odnosu na točku IV žalbe:

Svi navodi žalitelja su neosnovani, netočni i paušalni. Stečajni upravitelj u obračunu troškova nije "proizvoljno" naveo troškove (niti je takvo što navedeno u bilo kojem podnesku stečajnog upravitelja), već je naveo stvarno predvidive troškove koje žalitelj naziva budući predvidivi troškovi, i za sve takve troškove, za koje je to bilo objektivno moguće, dostavio dokaze.

U odnosu na točku V žalbe:

Nije razumljivo na što se točno odnosi odnosno na koji iznos se odnosi prigovor žalitelja u odnosu na navodno netočan iznos rezervacije sredstava za pokriće predividivih parničnih troškova u slučaju gubitka parnica, pa se na taj prigovor nemoguće očitovati.

Članak 157. Stečajnog zakona propisuje postupanje stečajnog upravitelja, a ne suda koji je donio rješenje protiv kojeg je žalba podnesena (žalitelj neosnovano i netočno navodi "postupanje suda koje nije u skladu s navedenim člankom Stečajnog zakona").

Na hipotetski prigovor žalitelja koji isti povezuje sa člankom 247. Stečajnog zakona i mogućom prodajom neke nekretnine za 1,00 Kn, nije se potrebno očitovati, obzirom da taj prigovor nije primjenjiv u konkretnom slučaju, u kojem je žalitelj i stečajni vjerovnik za 5.194.842,81 Kn (najviši iznos tražbine u stečajnom postupku odnosno 76,87 % od svih priznatih tražbina) i razlučni vjerovnik za 2.881.619,36 Kn.

Iz navedenog iznosa tražbine žalitelja kao stečajnog vjerovnika i kao razlučnog vjerovnika, razvidno je da hipotetski prigovori žalitelja u odnosu na rizik uspjeha u parničnim postupcima i snošenje tog rizika samo od tog jednog stečajnog i razlučnog vjerovnika u konkretnom predmetu nisu osnovani.

Neosnovan je i navod žalitelja da rezervacija sredstava za parnične postupke ne spada u troškove (pri tom se ne navodi odnosi li se to na troškove stečajnog postupka ili na troškove iz članka 254. Stečajnog zakona).

U odnosu na točku VI žalbe:

Nasuprot navodima žalitelja, ispravno sud u rješenju navodi da je nekretnina stečajnog dužnika njegova jedina realna imovina, što je na početku stečajnog postupka navedeno u popisu predmeta stečajne mase i u pregledu imovine i obveza, koji su kao sastavni dio izvješća o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima prihvaćeni na izvještajnom ročištu.

Naime u navedenoj dokumentaciji navedeno je: "Imovina: nekretnina 4.671.844,89 Kn, tražbine 6.441.427,00 Kn (od toga nepravomoćna presuda 4.296.157,00 Kn), ukupno 11.113.271,89 Kn".

Tražbine se odnose upravo na parnične postupke u tijeku. Žalitelj je izračunao da je iznos procjene vrijednosti nekretnine u odnosu na ukupni iznos imovine 42,04 %, te nakon toga izračunao i druge postotke (što stečajni upravitelj nigdje ne navodi) te to pokušava upotrijebiti kao argument, iako zna da to nije i ne može biti tako.

Osim toga, moguće povećanje stečajne mase kroz postignuti uspjeh u parnicama u tijeku, upravo ide u korist žalitelja.

Na hipotetske prigovore žalitelja i ovoj točki žalbe, koji se ne odnose na konkretni slučaj, nije potrebno odgovarati.

Kao što je već ranije navedeno, stečajni upravitelj je u stečajni spis dostavio sve dokaze, koje je bilo objektivno moguće dostaviti.

Stoga se drugostupanjskom sudu predlaže odbiti žalbu.

14. svibnja 2020.

Stečajni upravitelj
mr. sc. Draško Lambaša